



KNU

Marts

DEN

2015



Sct. Georgs Gildet i Ølstykke

38. Årgang

Nr. 378



DUS – NETVÆRKET
SJÆLLAND, LOLLAND FALSTER

Har medvirket ved 50 amerikanske rumflyvninger:

Mariann Albjerg fortæller om sit arbejdsliv igennem 30 år hos NASA



Hvordan er det at se jorden ude
fra rummet?
Hvordan er det at være vægtløs i
et rumfartøj?

Du kan høre meget mere om
NASA sammen med
gildebrødre fra hele Sjælland
og Lolland-Falster.

Søndag d. 19. april 2015 kl. 12.30 – 16.00.
på Hillerødholmskolen.
Sæt X i kalenderen allerede nu

Tag gæster med og få en hyggelig dag.

Vi vil byde på frokost
og eftermiddagskaffe
til en god pris.

Tilmeld dig sammen med andre fra dit gilde, til Jeres DUS – Bente Christensen på mailadressen dragen@newmail.dk, senest den 1. april. Fyld simpelthen bilerne op og mød mange andre gildebrødre til dette inspirerende arrangement.

DUS-NETVÆRKET
SJÆLLAND, LOLLAND-FALSTER



Så er der igen mulighed for at se grin og Gas
spille,
denne gang spiller de

Svend Knud og Valdemar
Fredag 13. marts 2015 Kl. 19.00

Dørene åbnes kl. 18.00 til spisning
Som sædvanlig er prisen 100 kr. for 3 stk.
smørrebrød og forestilling
Tilmelding til mig senest 7 marts så bestiller
jeg billetter

Gildehilsen

Lis

Overhold venligst deadline

Hjemmesiden: www.oelstykkegildet.dk

OBS.

Redaktionen v/Povl-Erik skal have indlæg senest d. 20. marts 2015
Meget gerne på diskette eller via E-mail

Christian Petersen
Sønderparken 22
3550 Slangerup
cfp@privat.tele.dk
47 33 58 96

Lene Jørgensen
Strandbakken 39
3600 Frederikssund
lene-j@email.dk
51 96 30 99

Povl-Erik Høxbroe
Engvej 28
3650 Ølstykke
ape@hoxbroe.com
47 17 70 32



Istedløven i København
2007

'Slaget på Isted Hede fandt sted den 25 juli 1850.

"Det var en sommermorgen
Endnu før det blev dag,
da yppedes på heden
et Holger- Danske slag.
da sol stod op i øster,
den næppe var at se,
og alle fuglerøster,
I struben kvaltes de.

Det var på Isted- hede
og så i Øvre-Stolk,
for gamle Danmarks ære
da stred det danske folk,
ja, for den danske tunge
og for det danske land
stred heltene de unge
som gamleHildetand-
(Grundtvig)

Istedløven

Istedløven er et dansk nationalt monument, der blev skabt i perioden 1858-62 af H.W. Bissen (1798-1868) til minde om slaget på Isted Hede i 1850. I udgangspunktet var Istedløven og dens placering på kirkegården i Flensborg en kraftfuld national manifestation, som allerede før sin tilblivelse skabte stor debat blandt både danske og tyske. Med tiden har Istedløven vist sig at være det mest omdiskuterede, polemiserede og ikke mindst 'beregste' mindemærke i Danmarks historie.

Ingerlise Petersen skriver stafetten april 2015

Istedløven: Hovmod står for fald

Med Novemberforfatningen i efteråret 1863 forsøgte den danske regering at løse nogle af de forfatningsmæssige problemer, som Helstaten befandt sig i efter Helstatsforfatningen i 1855. Novemberforfatningen var imidlertid et brud på den aftale, man havde lavet med stormagterne efter Treårskrigen. Følgelig erklærede Østrig og Preussen krig, og den begyndte 1. februar 1864.

Flensborg blev besat af preussiske og østrigske tropper, og den 22. februar begyndte vrede lokale at tage Istedløven ned. Politiet nåede at gribe ind, og de nye tyske myndigheder fjernede løven uden at øve hærværk på den. Istedløven endte nu som tysk trofæ, og kong Wilhelm besluttede at opstille løven i gården til Zeughausmuseum på Unter den Linden i Berlin. Genrejsningen skete i 1868, efter en restaurering, men løven blev i 1878 flyttet til et kadetakademi i Lichterfelde.

Istedløven atter på dansk grund

Ved afslutningen af 2. verdenskrig blev Istedløven opdaget i Berlin af en journalist fra Politiken. Efter en korrespondance mellem den amerikanske general Dwight D. Eisenhower og udenrigsminister John Christmas-Møller blev løven transporteret til København og opstillet ved Tøjhusmuseet. Overdragelsen skete formelt ved en ceremoni med deltagelse af kong Christian 10., udenrigsministeren og forsvarsministeren. Monumentet fik nu værdi som krigsbytte og blev et symbol på det tyske nederlag. Myndighederne frygtede af den grund hærværk, hvorfor den helt frem til 1947 blev bevogtet i døgn drift af bevæbnet vagt.

Det var den danske journalist Jakob Kronika fra Flensborg Avis og Natioltidende, der fik Amerikanerne i den amerikanske zone i Berlin efter 1945 at forære kong Christian den 10. Istedløven. Det har dog altid været kongens ønske, at Istedløven skulle tilbage til sin oprindelige plads på den gamle kirkegård i Flensborg.



Istedløven i Flensborg
Den 8 september 2011

Istedløven vendte den 10. september 2011 tilbage til Flensborg gamle kirkegård, men denne gang med en helt ny betydning: Et symbol på venskabet mellem Danmark og Tyskland. Løven blev nu udtryk for det grænseoverskridende samarbejde og den sameksistens, der har hersket mellem Danmark og Tyskland og mellem mindretallene på hver sin side af grænsen fra 1990'erne og frem. Ikke mindst er monumentet et eksempel på historiebrug

og på hvordan mindesmærker kan tillægges forskellige symbolværdier over tid.

Redaktionen har spurgt Poul Kaltoft om tilladelse til at sætte
5 min. Sct. Georg i Knuden.

Dette har Poul sagt OK til, og derfor får i hele indlægget fra
Nytårsgildehallen lørdag den 10. januar 2015 på Græstedgård.

5 minutters Sct. Georgs Nytårsgildehal 2015

Velfærdsydelser

Traditioner kan tit gå hen og blive en plage for dem, det går ud over. Det kunne også hænde med denne tale, hvor jeg uopfordret har tilladt mig retten til at dele mine tanker med jer i denne gildehal, som helt naturligt danner rammer for vore sanser og fremmer taknemmeligheden over at være født i Danmark.

Over alt i Danmark samles børn og voksne, unge og gamle for at hylde nytåret, samtidig med at vi hylder vort land med den smukke sang: Vær velkommen Herrens år.

Jeg oplever nytåret som en udpræget dansk aften og glæder mig over at være midt i den sjællandske idyl, når vi på smukkeste vis fejrer, at vi er på vej mod de lange dage og lyse nætter.

Når vi med taler fejrer Nytåret og supplerer med fyrværkeri, så har vi, uden at bemærke det, set tilbage i tiden og accepteret en kultur, som langt tidligere end i Danmark var indført mange andre steder i Europa.

Resultatet af blandt andet denne kulturelle integration har med tiden udviklet sig til en tradition og det bedste af det, vi kalder det danske særpræg – eller og Danmark med velfærd.

Men der findes ingen roser uden torne, så i aften har jeg valgt et tema, hvis tilstedeværelse i samfundet har optaget de fleste danskere del - det er vor opfattelse af velfærd og vor tilgang til brug af velfærdsydelser.

Langt de fleste danskere vil kunne nikke genkendende til citatet ” Den, der har evnen, har også pligten, for med evnerne følger efter min mening også en pligt og et ansvar til at gøre sit bedste og ikke ligge andre til last - en lidt konservativ tankegang, som måske kan tilskrives min alder.

Men læser vi aviser, lytter til radio eller ser TV, føles det, som om størstedelen af danskerne i forhold til førnævnte udsagn tilsyneladende er helt og aldeles uden evner og som følge deraf heller ikke er udstyret med nogen form for pligt. Over halvdelen af danskerne er på passiv, offentlig forsørgelse og betegner derfor sig selv som tilhørende en svag gruppe i samfundet.

Nu kan man jo spørge sig selv om, hvor svage grupper der egentlig er tale om, da vi for største- partens vedkommende taler om raske og arbejdsduelige mennesker, der på trods af et godt helbred har et eller flere karakteristika, som gør, at de kan placeres under kategorien svage.

Det kan for eks. være folk, der vælger at få børn og derfor skal have en check ind ad døren. Folk der tager en statsbetalt uddannelse er også en klart udsat gruppe, som derfor også skal have en direkte pipeline til statskassen, for ikke at tale om dem der bare fylder 60, de skal naturligvis også ukritisk have lov til at trække sig tilbage på statens regning – det manglede da bare.

Med så bred en definition på svage grupper falder størsteparten af den danske befolkning, uanset om de ønsker det eller ej, ind under kategorien svag med en dertil hørende ret til at udvise ” Skål ha’ mentalitet”. De færreste stiller spørgsmålstegn ved, om de er svage, for hvem siger da nej til at modtage penge uden modydelser --- man har vel sine velerhvervede rettigheder.

De mange offentlige ydelser har skabt en ny social klasse, som kunne kaldes velfærdsjunkierne. De dominerer den offentlige debat og vælter sig i en rus af klyngen og hylene i medierne rundt i samfundet for der at finde nye muligheder for et velfærdsfix af de skattekroner, som tilbydes af velfærdspusherne – politikerne, der fremstår som de ypperste, når der skal inddrives stoffer, der sikrer politikernes egen fortsatte forbliven i systemet.

Seneste skud på velfærdsstammen er ældrechecken, som kun burde gå til de dårligst stillede ældre. Det viser sig imidlertid, at kun et fåtal af dem, som modtager checken, er berettiget til at modtage den.

Man kan stille sig spørgsmålet, hvad der gør denne gruppe svag, bortset fra at nogle personer i denne gruppe har en særlig svag karakter - blandt andet på bekostning af psykisk syge, som lever en hengemt og kummerlig tilværelse, fordi de ikke er i stand til at råbe højt nok i debatten.

Foruden et økonomisk problem så har vi her også med et pinligt demokratisk problem at gøre, som næppe får megen omtale i dette års Nytårstaler, hvor de fleste talere sikkert vil spejle sig i egen selvforståelse og velfærdsstatens herlighed.

Alligevel føles det, som om nye strømninger i samfundet støtter argumenterne for at indføre en ny politisk og mental justering, så vi ikke springer vores fællesskab i stumper og stykker.

Kan vi ikke fortsat godt være åbne og ærlige og samtidig bevare vor selvstændighed og velfærd, samtidig med at vi skruer lidt ned på vor egoisme?

Alle relationer ændres eller tilpasser sig tiden og den verden vi lever i, hvor noget går tabt og andet kommer til. Det afgørende er, at vi skaber nye relationer, der binder os sammen som familie, som land eller som i aften som gildebødre og venner. Vi skal udvikle vort samfund til et fællesskab, der passer til den tid, vi lever i.

Vi kan vælge at være åbne og udadvendte, søge at påvirke og spille sammen med de andre i stedet for at udnytte velfærdssamfundet. Fællesskabstanken, herunder den sociale forståelse og ansvar for de svageste i samfundet, har altid været en stor del af Danmarks fremtid og har gjort os stærke og rige.

Vort velfærd må vi ikke sætte over styr, vi skal fortsat være sociale, åbne og ansvarlige, også når det gælder vore svage medborgere. Ellers ender vi som et fattigt folk i et forskrækket bureaukrati, midt i vor materielle velstand.

Jeg kan ikke spå om fremtiden, og hvordan verden og vores fællesskaber ser ud om bare 10 år, men jeg tror på, at et stærkt fællesskab som symbol på aktuelle problemer stadig vil findes ved næste Nytår, når vi som andre danskere og gildebødre vil fejre vort fællesskab med gode venner.

Lad mig derfor afslutte med ønsket om, at vi som gildebødre vil prøve at forbedre den del af vort velfærds fundament, der indeholder den gensidige ansvarlighed for os selv og andre – og starter på den moralske oprustning og det velfærd, vi har savnet i mange år.

----- Godt nytår. Poul K

Sct. Georgs Gildet i Ølstykke

Afholder

Gildeting

Onsdag den 11. marts 2015

På Græstedgård

Der er fællesspisning
kl. 18.30 -19.30

Der bydes på en øl eller vand
Derudover kan der købes øl - vand

Gildetinget starter kl. 19.30.

Dagsorden - se Knuden fra februar.

Husk: Denne aften er der mødepligt !

Er du alligevel forhindret i at deltage i
Gildeting eller måltid, skal du
senest den 8. marts
melde afbud til:

Gildekansler Jens Erik Stubkjær tlf. 47 17 91 65

På gensyn
Gruppe 3

